Nr. 13. 1930.

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedynczego numeru **30 groszy.**
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 29 marca 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Obwieszczenia urzędowe.

OBWIESZCZENIE

Mocą uchwały Rady Kasy z dnia 15 marca 1930 r., powziętej na skutek uchwały Walnego Zebrania Związku Komunalnych Kas Oszczędności Województwa Śląskiego w Katowicach z dnia 24 października 1929 r., ustanawia się z ważnością od dnia dzisiejszego następujące stopy oprocentowania wkładów złotowych i dolarowych składanych w Komunalnej Kasie Oszczędności Powiatu Katowickiego w Katowicach i jej Oddziałach, obowiązujące Kasę razem z innemi Komunalnemi Kasami Oszczędnościowemi w Województwie Śląskiem od dnia 1 marca 1930 r.:

Wkłady z terminem wypowiedzenia:

	złotowe	dolarowe
dziennem	6½%	—
miesięcznem	7½%	6%
kwartalnem	8%	7%
półrocznem	9%	7½%
rocznem	10%	8½%

Wkłady Oszczędnościowe, przez podpisaną Kasę lub jej Oddziały dotychczas przyjmowane za innem oprocentowaniem niż podano wyżej, wypowiada się niniejszem do zwrotu w terminach jakie zadeklarowane zostały przy ich składaniu, powołując się na przepisy §§ 23 i 45 statutu Kasy z dnia 15 czerwca 1929 roku, zatwierdzonego przez Śląski Urząd Wojewódzki dnia 6 kwietnia 1929 r. L. Sm. 1110/1. Niepodjęte wkłady oszczędnościowe po upływie terminu płatności będą oprocentowane według obecnie obowiązujących norm.

Katowice, dnia 26 marca 1930 r.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Katowickiego w Katowicach.

(—) Dr. Seidler.
L. dz. 439/3/30. Przewodniczący Zarządu.

WYDZIAŁ POWIATOWY
Katowice.
L. dz. Sm.—347/1/30.

Dot. Podpisywanie zaświadczeń czasu wywieszenia zapowiedzi.

Katowice, dnia 18 marca 1930 r.

OBWIESZCZENIE.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych Rzeszy z dnia 26 czerwca 1901 r.— Gaz. Min. z roku 1901 str. 192, poz. 153 — udzieliłem zezwolenia na powierzenie niżej wymienionym urzędnikom gminnym uprawnienia do podpisywania zaświadczeń czasu wywieszenia zapowiedzi:

w Nowej-Wsi: inspektorowi biur Augustynowi Aleksie,
w Roździeniu: inspektorowi biur Józefowi Kleinertowi i sekretarzowi gminy Stanisławowi Fojcikowi,

w Siemianowicach Śląskich: inspektorowi biur Emanuelowi Kokoszce,
w Szopienicach: inspektorowi biur Janowi Szyi,
w Janowie: sekretarzowi gminy Alfredowi Hajdukowi i starszemu sekretarzowi gminy Wilhelmowi Makowskiemu.

Starosta
jako **Przewodniczący Wydziału Powiatowego**
(—) Dr. Seidler.

L. O—236/30.

OBWIESZCZENIE.

Janowi Neliszerowi, oglądaczowi mięsa z Janowa-Giszowca przyznano za stwierdzenie włośni (trichin) nagrodę w wysokości 30,— zł.

Katowice, dnia 21 marca 1930 r.

Prezes Wydziału Powiatowego:
(—) Dr. Seidler.

(Wyciąg z Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 13 z dnia 16. IX. 1929 r. VII. poz. 296).

296.

„Administracyjny podział m. st. Warszawy."

Ukazała się w druku broszura opracowana przez urzędników Komisarjatu Rządą m. st. Warszawy p. t. „Administracyjny podział m. st. Warszawy", zawierająca tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 72, poz. 647) o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej na obszarze m. st. Warszawy, jako też alfabetyczny spis ulic ze wskazaniem właściwych Komisarjatów P. P. i Starostów Grodzkich. Informacje te są zdaniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych potrzebne dla bezpośredniego kierowania spraw urzędowych do właściwych urzędów administracji ogólnej na obszarze m. st. Warszawy. Dotychczasowy brak orjentacji w tym względzie wśród urzędników prowincjonalnych jest powodem częstego mylnego kierowania korespondencji, a tem samem zwiększenia pisaniny, oraz nieprodukcyjnej straty czasu.

Z uwagi na powyższe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaleca wzmiankowaną wyżej broszurę do użytku służbowego nietylko urzędów administracji ogólnej, lecz również urzędów komunalnych i organów policyjnych.

Broszurę tę nabywać można w Komisarjacie Rządu m. st. Warszawy w cenie 1 złoty, prócz kosztów przesyłki.

Powyższe podaje się do wiadomości Zarządom gmin, z tem, że zapotrzebowania na broszurkę składać należy w tutejszym Wydziale Powiatowym na pokoju 33 przy równoczesnem złożeniu należności w wysokości 1,20 zł.

Katowice, dnia 20 marca 1930 r.

Prezes Wydziału Powiatowego
(—) Dr. Seidler.

WYDZIAŁ POWIATOWY
Katowice.
L. dz. O.—95/1/30. P.

Katowice, dnia 21 marca 1930 r.

Dnia 17 marca 1930 r. zaprzysiężyłem z polecenia Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego p. wicestarostę Romana Richtera i Dr. Zbigniewa Łuniewskiego na zastępców przewodniczącego Powiatowego Sądu przemysłowego i kupieckiego w Katowicach.

Prezes
(—) Dr. Seidler.

WYDZIAŁ POWIATOWY
Katowice.
L. dz. B. F.

Katowice, dnia 25 marca 1930 r.

OGŁOSZENIE.

Urzędom gminnym zwracam uwagę na zarządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 10 lutego 1930 r. w sprawie ustalenia udziału gmin w komunalnym podatku od kopalin na rok 1930, które ogłoszone zostało w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego nr. 7 z dnia 5 marca 1930 r. oraz sprostowanie ogłoszone w nr. 8 na str. 114 Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego z dnia 15 marca 1930 r.

Prezes
(—) Dr. Seidler.

STATUT MIEJSCOWY.

w sprawie uregulowania czynnej służby przymusowej straży pożarnej w gminie Halemba, powiat Katowicki.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. i na mocy rozporządzenia policyjnego z dnia 4-go września 1906 roku o uregulowaniu pożarnictwa, wydaje się na podstawie uchwały Rady gminnej, z dnia 21. listopada

1929 r. dla gminy Halemba, następujący statut miejscowy.

§ 1.

Do udzielenia czynnej pomocy przy wybuchu pożaru w obwodzie gminy Halemba są zobowiązani wszyscy do fizycznej pracy zdolni mieszkańcy płci męskiej w wieku od 18 – 60 roku życia.

Wykonanie czynności przez osobę drugą jest niedopuszczalne.

§ 2.

Wolni od obowiązku gaszenia ognia i ćwiczenia są:

1) Wszyscy w służbie będący (bezpośredni i pośredni) urzędnicy, a szczególnie wszyscy urzędnicy państwowi i komunalni, duchowni, nauczyciele, słudzy kościelni, również adwokaci, lekarze i aptekarze,

2) maszyniści, dozorcy maszyn oraz personel nadzorczy i stróże w zakładach fabrycznych i przy budowlach, tak samo wszyscy na kopalniach pod powierzchnią zatrudnieni robotnicy w czasie ich zatrudnienia pod powierzchnią ziemi i takie osoby, które są zatrudnione w zawodzie żeglarskim,

3) przy kolejach głównych i bocznych, wszyscy urzędnicy policji kolejowej bez względu na rodzaj ich stosunku przyjęcia, oraz pełniący służbę na dworcach maszyniści i palacze parowozów, jak również zatrudnieni dozorcy maszyn i osoby służące przy kolei żelaznej,

4) przy tramwajach wszyscy urzędnicy policji kolejowej, również zatrudnieni stali robotnicy w służbie straży, w służbie prowadzenia tramwajów, kolejki i okrętów, zatrudnieni mechanicy oraz dozorcy maszyn w warsztatach, jak również przy elektrycznych zakładach kolejowych,

5) w ogólnej administracji budowlanej: personel osady na bagrach okrętowych, na parowcach, przy szybach dla nurków, na łodziach motorowych, na promach, mniejszych łodziach okrętowych, dalej personel przy obsługiwaniu śluzów, maszyn do dźwigania ciężarów, mostów, tam, kranów, przychylń węglowych, latarń morskich, świetlnych i elektrycznych centrali. Mechanicy i dozorujący maszyn, kotłów parowych i zakładów ogrzewalnych, personel dozorujący placów, budowli i przystani (mistrz zakładu, dozorca—stróż), personel obsługiwania sikawek, zabezpieczenia placów budowlanych i osoby, którym podlega nadzór budowli i innych państwowych administracji,

6) obowiązani do gaszenia ognia, którzy udowodnią świadectwem lekarskiem niezdolność do służby gaszenia pożaru, lub według uznania władzy gminnej, nawet bez lekarskiego świadectwa okażą się nieodpowiedni do gaszenia ognia (niewidomi, kulawi, kaleki i t. d.). Obarczeni wadliwościami na ciele, którzy nie są w stanie wypełniać służby technicznej przy pożarze i na miejscu pożaru, nie są wolni od wykonywania zwyczajnej roboty przed miejscem, jak np. sprzątanie, odgradzanie, obsługiwanie sikawek i napełnianie wozów wodą,

7) osoby, które należały jako czynni członkowie conajmniej 15 lat bez przerwy do miejscowej ochotniczej straży pożarnej uznanej przez Starostę,

8) osoby, które zapłacą do kasy gminnej jednorazową opłatę w wysokości 100,— złotych lub roczną składkę w wysokości 15,— złotych. Opłaty mogą być tylko zużyte na rzecz straży pożarnej.

9) Osoby, które należą do uznanej przez władze ochotniczej miejscowej straży pożarnej, pełniący służbę lub jako płatni członkowie pod nr. 8 wyszczególnionej składki rocznej, opłacający conajmniej 15,— złotych rocznie jako składkę do stowarzyszenia straży pożarnej wzgl. kolumny sanitarnej.

Nie wolno przyjmować do stowarzyszenia i służby w straży pożarnej takich osób, które nie posiadają obywatelskich praw honorowych albo są pod dozorem policyjnym.

§ 3.

Służbę gaszenia ognia wykonywuje istniejąca albo później w tym celu założona, wojskowo zorganizowana i publicznie uznana straż ogniowa i wszyscy zobowiązani do gaszenia ognia, którzy nie należą do stowarzyszenia straży ogniowej.

§ 4.

Spis w miejscowości zobowiązanych do służby gaszenia ognia prowadzi Urząd gminny i corocznie od 15.—30 grudnia spis ten wyłożony jest do publicznego wglądu, po wydaniu ogłoszenia, według miejscowego zwyczaju.

Osobom zapisanym w spisie przysługują środki prawne przeciw pociągnięciu ich do czynnej służby gaszenia pożaru.

§ 5.

Wojskowo zorganizowane i policyjnie uznane straże pożarne regulują służbę według statutów i służbowych wskazówek, stosownie do § 25 rozporządzenia policyjnego nadprezydenta prowincji śląskiej, z dnia 4 września 1906 r.

§ 6.

Jeżeli czynności techniczne przy przyrządach gaśniczych i ratowniczych nie wykonuje naprowadzona w § 5 straż pożarna, natenczas z pośród zobowiązanych do czynnej pomocy przy wybuchu pożaru — z góry wyznacza się na przeciąg lat dwóch odpowiednią ilość osób i kierowników do wyżej wymienionych czynności specjalnie przygotowanych.

Pozostałą ilość zobowiązanych dzieli się na oddziały, przyczem do każdego oddziału przydziela się jednego kierownika i jednego zastępcę.

Czynności poszczególnych oddziałów reguluje osobny regulamin służbowy, który podaje się do wiadomości sposobem w gminie przyjętym.

§ 7.

Dla wszystkich oddziałów, włącznie specjalnie wykształconych, zobowiązanych do gaszenia ognia, należy prowadzić listę i utrzymywać ją w porządku.

Na podstawie powyższych list powinni stwierdzić kierownicy oddziałów wszystkich zobowiązanych, obecnych przy pożarach, ćwiczeniach lub próbach gaszenia.

Nieobecnych zobowiązanych należy podać Naczelnikowi gminy, który poda ich do miejscowej policji, w celu ukarania grzywną lub odpowiednią karą więzienną, jeżeli w przeciągu trzech dni nie podadzę ważnych powodów, na mocy których udowodnią, że nie byli w stanie stanąć do obowiązków straży pożarnej.

§ 8.

Kierownicy, a szczególnie wykształceni do gaszenia ognia przy przyrządach ratunkowych są zobowiązani do noszenia przepisanych urzędowych odznak na mundurach lub opasek na rękawach, które zaopatrzone być muszą w nazwę miejscowości wzgl. bieżący numer.

§ 9.

Wszyscy w miejscu zamieszkali, posiadający zaprzęgi są zobowiązani za odpowiednią zapłatą do dostawienia przy pożarach, ćwiczeniach i próbach niezbędnie potrzebnych koni do przyrządów ratunkowych i przyrządów do gaszenia, również i do wozów z wodą i do wozów dla oddziałów, strażaków — według zarządzenia naczelnika gminy, o ile nie są zwolnieni na mocy specjalnego rozporządzenia.

Końmi należy zawieźć wozy, przyrządy i t. d. na miejsce pożaru lub na plac ćwiczeń i sprowadzić z powrotem. Wykluczone są konie służbowe urzędników cywilnych i wojskowych, konie pocztowe oraz konie służące do zawodu lekarskiego lekarzy i księży.

Wysokość odszkodowania ustala władza miejscowa według odpowiednich stawek. Zobowiązani do stawienia zaprzęgów mogą również obce zaprzęgi wynająć i zastąpić nimi swoje zaprzęgi. Są jednakowóż osobiście odpowiedzialni za niedostateczne obsługiwanie zaprzęgów innych właścicieli koni. Jeżeli niema w gminie specjalnych wozów do wody i dla oddziałów strażaków, muszą właściciele zaprzęgów odpowiednie wozy dostarczyć.

§ 10.

Do zestawienia listy zobowiązanych do stawienia zaprzęgów stosuje się odpowiednie przepisy wedle § 4 niniejszego statutu miejscowego.

§ 11.

W razie dostarczenia zaprzęgów przez gminę unieważnia się § 9 i 10 niniejszego statutu miejscowego.

§ 12.

Każdy, który zauważy wybuch pożaru, jest zobowiązany do zameldowania pożaru, wzywając publicznej pomocy dla stłumienia pożaru.

Zawiadomienia o ćwiczeniach i próbach z przyrządami zgłasza się publicznie albo przez alarmowanie.

Alarmować należy w ten sposób, ażeby wszyscy w czasie alarmu w miejscu obecni w służbie, a podlegający obowiązkowi gaszenia w możliwie krótkim czasie, najpóźniej w 10-ciu minutach otrzymali wiadomość o wybuchu pożaru.

Zawiadomienie o wybuchu pożaru odbywa się zwykle przez alarmowanie (alarm pożarny), którego dotyczą niżej wymienione przepisy:

Sąsiednie miejscowości należy w razie potrzeby zawiadomić o wybuchu pożaru drogą telefoniczną (telegraficznie), lub też w razie niemożności przez wysłanie osobnego gońca.

§ 13.

Kierownicy, oddziały strażaków i zaprzęgi powinny stawić się punktualnie do ćwiczeń i prób z przyrządami, zaś na alarm ćwiczebny muszą się stawić bezzwłocznie. Rozkazów kierownika ćwiczeń lub prób z przyrządami należy słuchać. Bez pozwolenia kierownika ćwiczeń nie wolno nikomu opuszczać placu ćwiczeń.

§ 14.

Przy odgłosie alarmu pożarnego powinny się dyżurujące osoby, a podlegające obowiązkowi gaszenia, jak i zaprzęgi, o ile są pewni, że ich własnym budynkom nie grozi niebezpieczeństwo sta-

wić się jaknajrychlej na podane im przez regulamin służbowy miejsca zborne i zgłosić się u prowadzących oddziały, których zarządzenia spełniać muszą.

Ani oddziałom strażaków, ani też zaprzęgów nie wolno bez zezwolenia kierownika akcji gaszenia pożaru opuszczać wyznaczone im miejsce.

Kierownikiem akcji gaszenia jak również administracja tej jest Naczelnik Urzędu Okręgowego lub jego prawny zastępca. Do czasu zjawienia się Naczelnika Urzędu Okręgowego lub jego zastępcy obejmuje kierownictwo Naczelnik gminy.

Techniczne kierownictwo zwalczania ognia wykonuje kierownik przez Policję uznanej straży pożarnej za zgodą Naczelnika Urzędu Okręgowego. Po myśli rozporządzenia Prezydenta Opolskiego, z dnia 19 września 1906 r. L. dz. I. a. 9833 (Gazety Urzędowej str. 388) w razie przybycia ogniomistrza powiatowego przechodzi kierownictwo akcji ratunkowej w jego ręce.

§ 15.

Wszystkie inne obowiązki służbowe, dotyczące gaszenia pożaru są przepisane osobnemi rozporządzeniami (por. rozp. policyjne nadprezydenta Prowincji Śląskiej z dnia 4 września 1906 r. i regulaminu służbowego ochotniczej i obowiązkowej straży pożarnej.

§ 16.

Wykroczenia przeciwko przepisom tegoż statutu względnie regulaminu służbowego karane będz na podstawie § 26 rozporządzenia policyjnego z dnia 4 września 1906 r. grzywną do 60,— złotych, wzgl. odpowiednią karą aresztu, o ile w myśl istniejących przepisów karnych, wzgl. innych przepisów prawnych nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 17.

Powyższy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Halemba, dnia 21 listopada 1929 r.
pow. Katowicki.

Zarząd gminy:

Naczelnik gminy — Ławnicy:
(—) Nocoń (L. S.) (—) Krzykowski Al.
(—) Mryka

Powyższy statut miejscowy zatwierdza się na podstawie §-fu 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r.

Katowice, dnia 27 lutego 1930 r.

Wydział Powiatowy:

(L. S.) (—) Dr. Seidler.
L. dz. Sm.—2/3|30.

Komunikaty.

Z Banku Polskiego.

Bank Polski zawiadamia, że stopa dyskontowa Banku Polskiego od 14 marca 1930 r. wynosi 7%, natomiast stopa procentowa dla zastawów terminowych i otwartego kredytu 8%.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 60 z dnia 13. III. 1930 r.)

Projekt ustawy o wysokości opłat targowych w województwach zachodnich.

(H) Gminy województw zachodnich pobierają opłaty targowe, których wysokość według obowiązującej tam dotychczas ustawy pruskiej z dn. 26. IV 1878 r. (Zb. ust. pr. str. 513) nie może przekraczać 2 groszy srebrnych od metra kwadratowego. Po zastosowaniu przepisów waloryzacyjnych władze centralne określiły maksymalną wysokość tej opłaty na 42 grosze waluty polskiej.

Poseł Czyszewski wniósł do Sejmu projekt ustawy o podwyższeniu opłaty targowej do 60 gr. od metra kwadratowego.

Komisja Skarbowa Sejmu przy trzeciem czytaniu powyższego projektu ustawy uchwaliła w dniu 26 lutego większością głosów ustalić maksymalną wysokość tej opłaty na 40 groszy od metra kwadratowego. Nadto uzupełniła Komisja projekt przepisem, zwalniającym od tych opłat rolników, sprzedających produkty swego gospodarstwa.

Wnioskodawca, poseł Czyszewski, zgłosił wniosek o ustalenie maksymalnej stawki opłat na 60 groszy od metra kwadratowego jako wniosek mniejszości na plenum Sejmu.

(Przedruk z tygodnika „Samorząd" Nr. 12, z dnia 23 marca 1930 r.)

W sprawie wypłaty zaległego udziału związków komunalnych w podatku dochodowym.

(H). W sprawie powyższej Min. Skarbu okólnikiem z dnia 5. II b. r. L. D. V. 2174/I/30 wydało Izbom Skarbowym następujące zarządzenie:

„W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 6. poz. 49 z dnia 4 lutego r. b. ogłoszona została ustawa z dnia 1 lutego b. r. o dodatkowych kredytach na okres budżetowy 1929/30.

Mocą powołanej ustawy przyznany został w Dziale 5 § 38 budżetu nadzwyczajnego kredyt w kwocie zł. 7.500.000 na zwroty związkom komunalnym niedopłaconego udziału we wpływach z podatku dochodowego za okres od dnia

1. I. 1926 roku z wymiarów, uskutecznionych do dnia 31 grudnia 1925 r.

W związku z powyższem oraz nawiązując do okólnika z dnia 14 maja 1929 r. L. d. V. 12650/1 Ministerstwo Skarbu poleca Izbom Skarbowym natychmiast przystąpić do definitywnego obliczenia przypadających związkom samorządowym z wymienionego wyżej tytułu należności z takiem wyliczeniem, aby ścisłe kwoty, przypadające poszczególnym związkom samorządowym były przedłożone Ministerstwu Skarbu najpóźniej do dnia 25 lutego 1930 r.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę Izb Skarbowych na konieczność bezwzględnego dotrzymania podanego powyżej terminu, a to z tego względu, że wymieniony kredyt, jako przewidziany na rok budżetowy 1929/30, musi być asygnowany do końca bieżącego okresu budżetowego, t. j do dnia 31 marca 1930 r."

(Przedruk z tygodnika „Samorząd" Nr. 12, z dnia 23 marca 1930 r.)

OGŁOSZENIA.

8. F. 26/27. Wywołanie. Eugenjusz Rychter w Sosnowcu-Milowicach wniósł o wywołanie zaginionej książeczki wkładkowej Powiatowej Kasy Oszczędności w Katowicach Nr. 2222 wystawionej na nazwisko wnioskodawcy. Posiadacza książeczki wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym na dzień 24 lipca 1930 roku o godz. 12-tej w pokoju 69 podpisanego Sądu zgłosił swoje prawa i przedstawił książeczkę, gdyż w przeciwnym razie pozbawiona będzie mocy prawnej. Katowice, dnia 29 stycznia 1930 r.

Sąd Grodzki.

Magistratowi w Mysłowicach oraz poszczególnym Urzędom gminnym przypominamy odnowienie abonamentu „Gazety Urzędowej" za II kwartał 1930 roku tak własnego jak poszczególnych zapisanych w danej gminie prenumeratorów.

Przy tej sposobności ponownie prosimy o zainteresowanie się rozpowszechnianiem „Gazety Urzędowej", którą z obowiązku powinien abonować każdy przemysłowiec, kupiec, rzemieślnik, restaurator i właściciel domu, aby być stale informowanym o wszystkich aktualnych ustawach, zarządzeniach władz i t. t. p.

W ostatecznym terminie do dnia 31 marca należy nadesłać do Administracji „Gazety Urzędowej" dokładne zapotrzebowanie na II kwartał 1930 r. z podaniem ilości egzemplarzy potrzebnej dla każdej gminy razem z zapisanymi prenumeratorami, celem ustalenia nakładu Gazety.

Administracja Gazety Urzędowej.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.